

Sygn. akt: I C 398/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>SSR Stanisław Kostrzewa</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Baran</i>

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2015 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko W. L. (1), W. L. (2)

o ochronę własności

I. ustala, że przedmiotem rozgraniczenia są położone w miejscowości U. działka nr (...) objęta KW nr (...) prowadzoną przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w B. i działka nr (...) objęta KW nr (...) prowadzoną przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w B. i dokonuje rozgraniczenia pomiędzy położonymi w U. działką nr (...) a działką nr (...) według granicy ewidencyjnej przebiegającej na gruncie pomiędzy punktami 4094 a 4093 oznaczonymi linią prostą koloru czarnego na mapie do opinii w sprawie I C (...) o ochronę własności z dnia 18.12.2014r. sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu geodezji mgr inż. J. Z. (1) stanowiącej załącznik do opinii tegoż biegłego geodety z dnia 18.12.2014r.;

II. nakazuje pozwany W. L. (2) i W. L. (1) aby zaprzestali naruszania własności nieruchomości powoda A. P. (1) o nr ewidencyjnych(...) i (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po jego nieruchomościach znajdujących się przy granicy z działką ewidencyjną nr (...) położoną w U. oraz zakazuje pozwany naruszania prawa własności powoda do wymienionych działek w przyszłości;

III. zasądza od pozwanych W. L. (2) i W. L. (1) solidarnie na rzecz powoda A. P. (1) kwotę 3593,36 zł (trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt trzy złote 36/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

SR Stanisław Kostrzewa

Sygn. akt I C 398/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 grudnia 2015 r.

Powód A. P. (1) w pozwie skierowanym przeciwko W. L. (2), W. L. (1) domagał się nakazania pozwanym aby zaprzestali naruszania własności nieruchomości powoda A. P. (1) o numerach (...) i (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po jego nieruchomościach znajdujących się przy granicy z działką numer (...) oraz zakazanie pozwanym naruszania prawa własności powoda do wymienionych rzeczy na przyszłość. Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że jest właścicielem nieruchomości położonych w U. o numerach (...) o powierzchni 0,06 ha, nr (...) o powierzchni 0,23 ha objętych KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w B.. Pozwani W. L. (2) i W. L. (1) są właścicielami zabudowanej działki nr (...) o powierzchni 0,86 ha położonej w U. objętej KW nr (...). Działki nr (...) sąsiadują ze sobą. Pozwani mimo, iż mają bezpośredni dostęp do drogi publicznej korzystają z drogi dojazdowej należącej do powoda, a urządzonej jeszcze przez ojca powoda J. P. (1). Na tym tle dochodziło pomiędzy stronami do konfliktów, ponieważ powód żądał od pozwanych za możliwość przejazdu po jego drodze partycypacji w kosztach jej utrzymania. Pozwani jednak nigdy w żaden sposób nie dołożyli się do zakupu choćby kamienia na drogę twierdząc, że mają formalnie zagwarantowany przejazd po nieruchomościach powoda. Kiedy powód prosił o podanie tytułu prawnego pozwani wskazywali tylko, że „mają na to papier”, ale nie chcieli go pokazać. Powód nie jest w stanie dłużej tolerować zachowania pozwanych, tym bardziej, że celem zachowania dobrosąsiedzkich stosunków proponował pozwanym kilka rozwiązań problemu, który pozwani nie traktują poważnie. Pozwani nie dostosowali się również do wezwania powoda do zaniechania naruszania własności jego nieruchomości. Powód na wypadek gdyby pozwani kwestionowali przebieg granicy między działkami nr (...) wniósł o rozgraniczenie powyższych nieruchomości według granicy ewidencyjnej. Powód podał, że podstawę prawną pozwu stanowi art. 222 § 2 kc.

Pozwana W. L. (2) podała, że ona i jej mąż W. L. (1) oraz ich dzieci przechodzą i przejeżdżają przez działki powoda nr (...) położone w U. do domu rodziców pozwanej do działki nr (...) położonej w U., bo innej drogi nie ma. Podała, że zawsze rodzice mówili jej, że droga biegnie pośrodku granicy, pół drogi jest na działce pozwanej, a pół drogi na działce powoda. Podali pozwani, że przedmiotowa droga dojazdowa biegnie w połowie po działkach powoda, a w połowie jest na ich działce nr (...) położonej w U..

W toku procesu powód A. P. (1) wniósł o ustalenie granicy według granicy ewidencyjnej.

Pozwani W. L. (2), W. L. (1) wnieśli o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Działki ewidencyjne nr (...) o powierzchni 0,06 ha i nr (...) o powierzchni 0,23 ha położone w U. objęte są KW nr (...) prowadzoną przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w B. i stanowią własność powoda A. P. (1) s. J. i K.. Wpisu własności w księdze wieczystej dokonano na podstawie umowy darowizny z dnia 24.01.2014 r. Rep. A nr (...). Dział I - szy tej księgi wieczystej nie zawiera wpisów. W dziale III tej księgi wieczystej jest wpisana dożywotnia służebność osobista polegająca na prawie korzystania z całego domu mieszkalnego na rzecz A. i A. małżonków W..

(dowód: odpis KW nr (...) k. 8 - 10, wypis z rejestru gruntów z dnia 27.03.2014 r. k. 14, wyrys z mapy k. 4)

Działka ewidencyjna nr (...) o powierzchni 0,86 ha położona w U. objęta jest KW nr (...) prowadzoną przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w B. i stanowi własność pozwanych W. L. (2) c. T. i M. i W. L. (1) s. L. i M. na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej. Wpisu własności w księdze wieczystej dokonano na podstawie umowy o dożywocie z dnia 19.11.2002 r. Rep. A nr (...). Dział I - szy tej księgi wieczystej nie zawiera wpisów. W dziale III tej księgi wieczystej wpisane jest prawo dożywocia stosownie do art. 908 kc na rzecz T. B. oraz M. B. (1).

(dowód: odpis KW nr (...) k. 11-13, wyrys z mapy k. 4)

Działka nr (...) położona w miejscowości U. jest niezabudowana i usytuowana jest na zachód od drogi gminnej. Od zachodu do działki nr (...) przylega działka nr (...) zabudowana murowanym domem mieszkalnym. Działka nr (...) nie

jest odgródzona od działki nr (...). Do działek nr (...) od północy przylega działka nr (...), która jest zabudowana domem mieszkalnym murowanym usytuowanym na wprost domu mieszkalnego na działce nr (...). Działka nr (...) zabudowana jest drewnianą stodołą i murowaną stajnią usytuowanymi na zachód od budynku mieszkalnego. Działki nr (...) nie są odgródzone od działki nr (...) od strony drogi asfaltowej gminnej w kierunku zachodnim, a ogrodzenie z drewnianych sztachet jest usytuowane od zachodniej ściany budynku mieszkalnego na działce nr (...) w kierunku zachodnim. Do zabudowań na działce nr (...) prowadzi droga utwardzona z koleinami pomiędzy którymi rośnie trawa biorąca początek od drogi asfaltowej gminnej, która to droga utwardzona ma długość 107 metrów od drogi asfaltowej gminnej do wysokości początku drewnianego ogrodzenia usytuowanego przy zachodniej ścianie budynku mieszkalnego na działce nr (...) położonej w U.. Droga ta ma szerokość 6 metrów przy zjeździe z drogi asfaltowej gminnej oraz szerokość od 2,20 m do 3,50 m pomiędzy zewnętrznymi koleinami. Po południowej stronie ogrodzenia ze sztachet jest słup elektryczny betonowy z podporą. Pomiedzy działkami nr (...), a działką nr (...) położonymi w U. podczas komisji sądowej w dniu 10.09.2014 r. nie było znaków granicznych. Utwardzona droga prowadzi również do zabudowań na działce usytuowanej na zachód od działki nr (...) położonej w U..

(dowód: protokół komisji sądowej z dnia 10.09.2014 r. k. 34, zdjęcia fotograficzne

k. 32 – 33, 4)

Aktem Własności Ziemi nr UG (...) z dnia 15.05.1980 r. wydanym przez Naczelnika Gminy w G. własność działek nr (...) położonych w U. nabyła K. P..

Aktem Własności Ziemi nr UG (...) z dnia 28.05.1980 r. wydanym przez Naczelnika Gminy w G. własność działek nr (...) położonych w U. nabyli T. B. i M. B. (1).

Działka nr (...) o powierzchni 0,06 ha położona w U. powstała z parceli gruntowych (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) z lwh (...).

Działka nr (...) o powierzchni 0,23 ha położona w U. powstała z parceli bud. (...), parceli gruntowych (...), (...) z lwh (...).

W Sądzie Rejonowym w B. pod sygn. akt I Ns (...) (poprzednia sygn. I Ns (...)) toczyło się postępowanie w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości z wniosku T. B. i M. B. (1) przy uczestnictwie A. W. (1), A. W. (2), K. P.. Postanowieniem z dnia 5.03.1990 r. sygn. I Ns (...) Sąd Rejonowy w B. w pkt I ustalił, że granicę pomiędzy działkami nr (...) U. stanowić będzie linia koloru czarnego w punktach 1 do 6 bliżej zaznaczona na szkicu wyznaczenia granicy ewidencyjnej i katastralnej wsi U. gmina G. sporządzonym przez biegłego inż. P. Ż. 1.ks. robót (...) z dnia 20.02.1990 r., w pkt II postanowienia Sąd wpis ostateczny ustalił na kwotę 2500 zł i nakazał jego ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w B. solidarnie od wnioskodawców T. B. i M. B. (1), a w pkt III zasądził od wnioskodawców T. B. i M. B. (1) solidarnie na rzecz uczestniczki K. P. kwotę 50 000 zł tytułem kosztów postępowania – postanowienie uprawomocniło się.

W opinii z dnia 20.02.1990 r. sporządzonej w sprawie sygn. akt I Ns (...) o rozgraniczenie nieruchomości biegły sądowy z zakresu geodezji mgr inż. P. Ż. (2) stwierdził, że wyznaczył w terenie punkty graniczne na załamaniach granicy katastralnej w ilości 6 punktów na odcinku począwszy od wysokości budynku mieszkalnego na działce (...) w kierunku wschodnim do drogi publicznej nr ewid. (...). Na szkicu polowym granicę tę oznaczył kolorem czarnym. Na tej samej długości wyznaczył punkty załamania od nr 7 do nr 11 granicy ewidencyjnej i na szkicu polowym granicę tę oznaczył kolorem czerwonym. Biegły stwierdził w opinii, że po tych czynnościach uczestnicy M. i T. B. nie wyrazili zgody na granicę katastralną, jak również granicę ugodową. Biegły sądowy z zakresu geodezji dołączył do opinii szkic wyznaczenia granicy ewidencyjnej i katastralnej pomiędzy działkami nr (...) położonymi w U., w którym granica katastralna pomiędzy tymi działkami została oznaczona kolorem czarnym pkt 1 – 6, a granica ewidencyjna została wyznaczona kolorem czerwonym pkt 7 – 11 -1.

(dowód: zalegające w aktach Sądu Rejonowego w B. sygn. I Ns (...) opinia biegłego geodety mgr inż. P. Ż. (2) z dnia 20.02.1990 r. wraz ze szkicem polowym nr rob. (...) k. 54 – 55, postanowienie z

dnia 5.03.1990 r. sygn. I Ns (...) Sądu Rejonowego w B. k. 63, (...) nr UG (...) z dnia 15.05.1980 r. k. 22, (...) nr UG (...) z dnia 28.05.1980 r. k. 26, odpis z wykazu synchronizacyjnego z dnia 4.05.1987 r. k. 20, odpis z wykazu synchronizacyjnego z dnia 7.05.1987 r. k. 21).

Gdy w 1969 r. zamieszkał na działce nr (...) położonej w U. J. P. (1) - ojciec powoda A. P. (1) to była już droga nieutwardzona z koleinami od wozu konnego prowadząca od drogi gminnej do domu na działce nr (...). Droga tą jeździli pozwani W. L. (2), W. L. (1), rodzice W. L. (2), K. P., J. P. (1), jego dzieci, rodzice K. P.. Nikt nie zabraniał nikomu korzystać z tej drogi, nikt nie pytał o pozwolenie na korzystanie z tej drogi. Ani P. L. ani L. P. nie pytają czy mogą jeździć i chodzić tą drogą. W. L. (2) i W. L. (1) przyjeżdżają samochodem tą drogą do rodziców pozwanej M. B. (1) i T. B., którzy zamieszkują na działce nr (...) położonej w U.. W. L. (2) jeździ rowerem po tej drodze. Pozwany przechodzi i przejeżdża tą drogą traktorem. Chodzą tą drogą rodzice pozwanej B.. Były konflikty o tą drogę pomiędzy A. W. (1) – teściem J. P. (1) a T. B. – ojcem pozwanej. Nigdy B. ani pozwani W. L. (2), W. L. (1) nie dawali żadnych pieniędzy na materiał na utwardzenie tej drogi. J. P. (1) przywoził na tą drogę żwir i odpady asfaltowe, B. nie płacili za ten materiał na drogę. Mostek przy drodze asfaltowej na tej drodze dojazdowej z rur betonowych zrobił ojciec powoda J. P. (1) około 25 lat temu i utwardzał on drogę tą drogę dojazdową od swojego domu. J. P. (1) utwardził tą drogę dojazdową żużlem, smołą zerwaną z dróg asfaltowych, którą kupił na smolarni w Z.. Powód A. P. (1) nie wyraża zgody aby pozwani jeździli i chodzili tą drogą i zwracał uwagę pozwanym aby nie jeździli tą drogą. Droga ta zawsze była w tym samym miejscu co obecnie.

(dowód: zeznania świadków J. P. k. 34 – 35, M. B. k. 35, zeznania powoda A. P. k. 96, zdjęcie fotograficzne k. 4)

J. P. (1) utwardzał tą drogę, wcześniej było błoto po kolana, koleiny na tej drodze. Nigdy B. ani pozwani nie pomagali ani nie dawali żadnych pieniędzy na materiał do utwardzenia tej drogi, J. P. (1) nigdy nie zwracał się do nich o pieniądze na tą drogę.

(dowód: zeznania świadka J. P. k. 34 – 35, częściowo zeznania świadka M. B. k. 35)

Powód A. P. (1) zamieszkuje na działce nr (...) położonej w U.. Na działce nr (...) położonej w U. zamieszkują M. i T. B. – rodzice pozwanej W. L. (2). Pozwani W. L. (2) i W. L. (1) związek małżeński zawarli w 1983 r. Pozwany W. L. (1) na działce nr (...) położonej w U. zamieszkiwał wraz z żoną, dziećmi i teściami od 1983 r. do 1997 r. Pozwani W. L. (2) i W. L. (1) nie mieszkają na działce nr (...) położonej w U. od 1997 r. W 1979 r. droga ta była węższa, samochodem nie przejechał.

(dowód: zeznania pozwanych W. L. (2) k. 96 – 97, W. L. (1) k. 97, zeznania powoda A. P. k. 96)

Powód A. P. (1) uważa, że droga ta biegnie po jego nieruchomości. Powód nie domagał się aby pozwani partycypowali w kosztach utrzymania tej drogi dojazdowej.

(dowód: zeznania powoda A. P. k. 96, częściowo zeznania świadka J. P. k. 34 - 35)

Według pozwanych w połowie tej drogi zawsze była granica między działkami powoda i działką pozwanych.

(dowód: zeznania pozwanych W. L. (2) k. 96 – 97, W. L. (1) k. 97)

Pismem z dnia 15.05.2014 r. adresowanym do pozwanych W. i W. L. (1) powód A. P. (1) wezwał pozwanych do zaprzestania naruszania własności jego nieruchomości oznaczonych jako działki nr (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po tych nieruchomościach w terminie natychmiastowym od doręczenia pisma oraz wezwał pozwanych do respektowania jego prawa własności na przyszłość. W piśmie tym powód podał, że już niejednokrotnie prosił pozwanych o dobrowolne rozwiązanie konfliktu spowodowanego przejeżdżaniem przez pozwanych przez nieruchomości powoda, jednak do dnia sporządzenia pisma pozwani nie zastosowali się do próśb powoda. Pismo to doręczono pozwanej W. L. (2) w dniu 19.05.2014 r.

(dowód: pismo powoda z dnia 15.05.2014 r. k. 15, potwierdzenie odbioru k. 16)

Zgodnie z opinią biegłego sądowego z zakresu geodezji mgr inż. J. Z. (1) od drogi gminnej asfaltowej oznaczonej jako działka nr (...) w kierunku zabudowań na działkach nr (...) biegnie utwardzona w koleinach droga. Działka nr (...) zabudowana jest budynkiem mieszkalnym, a działka nr (...) stanowi łąkę. Obydwie te działki nie są ogrodzone od strony północnej, a działka nr (...) nie jest ogrodzona również od wschodu i częściowo od strony południowej. Od strony północnej do działek nr (...) przylega działka nr (...). Działka ta zabudowana jest budynkiem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi. Biegły geodeta w opinii stwierdziła, że pierwotnie dla działki nr (...) wydany był akt własności ziemi nr UG (...) na rzecz A. i A. W. (2).

W opinii biegły geodeta J. Z. (1) stwierdziła, że w celu ustalenia przebiegu granicy katastralnej pomiędzy działkami nr (...), a działka nr (...) należało dokonać porównania mapy katastralnej w skali 1 : 2880 z mapą ewidencyjną w skali 1: 2000, a następnie dokonać przeniesienia granicy z mapy katastralnej na mapę ewidencyjną. Analiza porównawcza konfiguracji parcel i działek pozwoliła ustalić, że granicy między działkami nr (...), a działką nr (...) na mapie ewidencyjnej odpowiada na mapie katastralnej granica pomiędzy p.gr. (...) i (...) i granica pomiędzy p.gr (...) i (...). Zgodnie z tą opinią biegłego granica ewidencyjna pomiędzy działkami nr (...) przebiega od punktu nr 3569 przez punkty nr 4069, 4068 do punktu 4094, a pomiędzy działkami nr (...) przebiega w linii prostej pomiędzy punktami nr 4094 i 4093, a granica katastralna pomiędzy działkami nr (...) przebiega w linii prostej pomiędzy pkt 1k i 2k, pomiędzy działkami nr (...) przebiega w linii prostej pomiędzy pkt 2k i 3k = 4093 oznaczonymi na mapie do opinii w sprawie I C (...) o ochronę własności z dnia 18.12.2014 r. stanowiącej załącznik do opinii biegłego geodety. Według opinii biegłego geodety mając na uwadze fakt, że prawo własności zarówno działek nr (...), jak i działki nr (...) pierwotnie uregulowane zostało na podstawie przepisów ustawy uwłaszczeniowej z 1971 r. granicą stanu prawnego tych nieruchomości jest granica ewidencyjna o ile była ona zgodna ze stanem władania na gruncie na dzień 4.11.1971 r. Zgodnie z opinią biegłego geodety mgr inż. J. Z. (1) w odniesieniu do granicy katastralnej szlak drożny istniejący na gruncie w całości przebiega po działkach powoda. Przy rozgraniczeniu według granicy ewidencyjnej droga istniejąca na gruncie w obrębie działki nr (...) w U. w całości przebiega po tej działce, natomiast jeżeli chodzi o działkę nr (...) to w niewielkim fragmencie począwszy od drogi asfaltowej oznaczonej nr (...) droga istniejąca na gruncie z której korzystają strony częściowo w niewielkim fragmencie znajduje się na działce nr (...) w U..

Zgodnie z opinia biegłego geodety mgr inż. J. Z. (1) porównanie przebiegu granicy katastralnej i ewidencyjnej wyznaczonych w niniejszym postępowaniu z przebiegiem granicy katastralnej i ewidencyjnej wyznaczonych w sprawie sygn. akt I Ns (...) Sądu Rejonowego w B. wykazało nieco inny przebieg tych granic. Punkty graniczne obu granic w sprawie sygn. I Ns (...) nie pokrywając się z punktami tych granic wyznaczonymi w niniejszej sprawie. W przypadku granicy ewidencyjnej pomiędzy działkami nr (...) biegły geodeta (w sprawie sygn. I Ns (...)) wyznaczył 6 punktów granicznych, których położenie nie pokrywa się z punktami granicy ewidencyjnej, którą wyznaczyła geodeta J. Z. (1) na gruncie na podstawie danych uzyskanych z PODGiK w B.. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że w czasie wykonywania rozgraniczenia w trybie administracyjnym w 1986 r., które następnie było przedmiotem sprawy sygn. akt I Ns (...) geodeta ustalał przebieg granic wprawdzie w oparciu o tę samą mapę ewidencyjną i zasadniczą w skali 1:2000 i tę samą mapę katastralną w skali 1:2880, ale współrzędne punktów granicznych musiał sam odczytywać z rysunku mapy przy użyciu jedynie cyrkla i podziałki transversalnej tj. metodą o wiele mniej dokładną niż obecnie stosowana metoda skanowania mapy i wektoryzacji przy użyciu geodezyjnego programu komputerowego. Granica katastralna na szkicu w sprawie sygn. I Ns (...) oznaczona została linią koloru czarnego przebiegającą pomiędzy punktami nr 1, 2, 3, 4, 5 i 6, a granica ewidencyjna linią koloru czerwonego pomiędzy punktami nr 1, 11, 10, 9, 8 i 7. Biegły geodeta J. Z. (1) sporządziła mapę z przebiegiem granic na której przedstawione zostały: 1) granica ewidencyjna wyznaczona w niniejszej sprawie – linia koloru czarnego przebiegająca między punktami nr 4093, 4094, 4068, 4069, 3569, 2) granica katastralna wyznaczona w niniejszej sprawie – linia koloru czerwonego przebiegająca pomiędzy punktami nr 1k, 2k, 3k = 4093, 3) granica katastralna wyznaczona w sprawie I Ns (...) – linia koloru niebieskiego przebiegająca pomiędzy punktami nr 1kk, 2kk, 3kk, 4kk, 5kk i 6kk (numeracja punktów zgodna ze szkicem do opinii w sprawie I Ns (...) z dodanymi literami „kk”), 4) granica ewidencyjna wyznaczona w sprawie sygn. I Ns (...) – linia koloru zielonego przebiegająca pomiędzy punktami nr 1kk, 11e, 10e, 9e, 8e i 7e (numeracja punktów zgodna ze szkicem do

opinii w sprawie sygn. I Ns (...), 5) szlak drożny istniejący na gruncie – linia przerywana koloru czarnego. W wyniku przeprowadzonego porównania przebiegu obu granic stwierdzono, że granica ewidencyjna z 1990 r. w stosunku do granicy ewidencyjnej wyznaczonej w ramach niniejszego postępowania przesunięta jest w kierunku północnym o wartości w przedziale od 0,45 m do 1,25 m. Granica katastralna z 1990 r. również jest przesunięta w kierunku północnym w stosunku do granicy katastralnej wyznaczonej w ramach niniejszego postępowania, a przesunięcie to zawiera się w przedziale od 0 do 0,85 m. Według opinii biegłego geodety J. Z. (1) droga która jest obecnie na gruncie według granicy katastralnej z 1990 r. z operatu ze sprawy sygn. I Ns (...) Sądu Rejonowego w B. jest w całości na działce nr (...) położonej w U., a według granicy ewidencyjnej z tamtego operatu jest również w całości na działce nr (...). Według opinii tegoż biegłego geodety droga według granicy katastralnej jest w całości na działkach nr (...), a według granicy ewidencyjnej wyznaczonej przez tego biegłego droga istniejąca na gruncie położona jest częściowo na działce nr (...) i częściowo na działce nr (...) w części początkowej patrząc od drogi asfaltowej. Droga ta zarówno wobec granicy ewidencyjnej, jak i katastralnej wyznaczonej przez biegłego geodetę J. Z. (1) w niniejszej sprawie jest w całości na działce nr (...) położonej w U..

(dowód; opinia biegłego geodety mgr inż. J. Z. z dnia 18.12.2014 r. k. 43 – 50, opinia uzupełniająca z dnia 9.04.2015 r. k. 71 – 72, opinia uzupełniająca z dnia 12.10.2015 r. k. 113 – 117, ustna opinia uzupełniająca z dnia 17.06.2015 r. k. 94 – 95, z dnia 23.12.2015 r. k. 127, zdjęcia fotograficzne k. 62)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, oględzin przedmiotu postępowania, fotografii, opinii biegłego geodety mgr inż. J. Z. (1), dokumentów zalegających w aktach Sądu Rejonowego w B. sygn. I Ns (...) oraz zeznań świadków i stron postępowania.

Dokumenty w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w B.z dnia 5.03.1990 r. sygn. akt I Ns (...), odpisów z ksiąg wieczystych, wypisu z rejestru gruntów, odpisów z wykazu synchronizacyjnego, wyrysów z mapy są to dokumenty urzędowe zatem korzystają z domniemania prawdziwości i autentyczności. Ich moc dowodowa nie została podważona i dlatego stały się podstawą ustaleń Sądu. Z kolei pismo powoda z dnia 15.05.2014 r. to dokument prywatny stanowiący dowód tego, że osoba pod nimi podpisana złożyła oświadczenia w nim zawarte. Moc dowodowa tych dokumentów nie była zaprzeczana.

Sąd oparł swoje ustalenia także na obserwacjach poczynionych w trakcie oględzin przedmiotu postępowania. Oględziny zostały przeprowadzone zgodnie z obowiązującą procedurą i pragmatyką postępowania, strony nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń co do ich przebiegu. Nadto Sąd oparł swe ustalenia także na zdjęciach zrobionych w toku oględzin, a także zdjęciach przedłożonych przez powoda albowiem nie były kwestionowane przez strony.

Sąd podzielił sporządzoną w sprawie opinię biegłego z zakresu geodezji mgr inż. J. Z. (1). Opinia (w tym i opinie uzupełniające pisemne i ustne) została sporządzona na odpowiednim poziomie wiedzy fachowej, w sposób fachowy, rzetelny, udzieliła odpowiedzi na pytania Sądu, a wnioski płynące z tej opinii były jasne i logiczne oraz pełne. Sąd oparł się także przy ustalaniu stanu faktycznego na dokumentach w postaci zalegającej w aktach tutejszego Sądu sygn. I Ns (...) opinii i szkicu wyznaczenia granicy ewidencyjnej i katastralnej pomiędzy działkami nr (...) położonymi w U. z dnia 20.02.1990 r. sporządzonymi przez biegłego geodetę w sprawie sygn. akt I Ns (...) mgr inż. P. Ź. (2) albowiem nie były kwestionowane.

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły również dowody osobowe w postaci zeznań świadków: J. P. (1), M. B. (1) oraz stron niniejszego postępowania powoda A. P. (1) i pozwanych W. L. (2), W. L. (1) i w części w której ich zeznania były ze sobą zgodne czy też wzajemnie się uzupełniały bądź znajdowały odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów, zdjęciach fotograficznych, zeznaniach świadków Sąd obdarzył je wiarygodnością.

Pozostały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie Sąd pominął jako nieistotny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W akcie notarialnym z dnia 11.08.1951 r. numer repertorium (...) zawierającym umowę darowizny jest zapisane, że działki gruntowe liczby katastru (...) i (...) obciążone są służebnością przechodu, przejazdu i przegonu

na rzecz działek gruntowych liczby katastru (...), (...) gminy katastralnej U.. Jednak powyższa służebność gruntowa nie obciąża działek nr (...) położonych w U., które nie powstały z parceli gruntowych (...), (...).

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z art. 222 § 2 kc przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń (tzw. roszczenie negatoryjne).

Przesłanką roszczenia negatoryjnego jest w pierwszym rzędzie przymiot właściciela, a kolejną fakt naruszenia własności w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą.

W tym miejscu należy podnieść, że w procesie petytoryjnym pozwany może bronić się zarzutem hamującym, a to, że „przysługuje mu skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą”. Pozwany może także zgłosić zarzut braku legitymacji czynnej powoda, twierdząc, że powód nie jest właścicielem spornej rzeczy, albo zgłosić zarzut własności, twierdząc, że to jemu, a nie powodowi przysługuje prawo własności spornej rzeczy.

Pojęcie sprawy o własność powinno być rozumiane szeroko, a więc obejmować nie tylko powództwa windykacyjne (art. 222 § 1 k.c.), lecz także powództwa negatoryjne o zaniechanie naruszeń własności nieruchomości, w tym o zakazanie przechodu, przejazdu i przegonu bydła (zob. S. Rudnicki, Sąsiedztwo nieruchomości..., s. 81 oraz uchwała SN z dnia 30 grudnia 1967 r., III CZP 95/67, OSNCP 1968, nr 6, poz. 98). Jeżeli przedmiotem procesu jest żądanie przez właściciela nieruchomości, żeby sąsiadujący z nim pozwany wydał mu zajmowaną bezprawnie część tej nieruchomości albo żeby zaniechał innych bezprawnych naruszeń własności co do części tej nieruchomości, to w każdej z tych spraw przeprowadzenie rozgraniczenia sąsiadujących nieruchomości może się okazać potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy.

Powód A. P. (1) w pozwie skierowanym przeciwko W. L. (2), W. L. (1) domagał się nakazania pozwanym aby zaprzestali naruszania własności nieruchomości powoda A. P. (1) o numerach (...) i (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po jego nieruchomościach znajdujących się przy granicy z działką numer (...) oraz zakazanie pozwanym naruszania prawa własności powoda do wymienionych rzeczy na przyszłość. Powód domagał się także ustalenia granicy pomiędzy działkami stron według granicy ewidencyjnej.

Pozwani domagali się oddalenia powództwa. Pozwana W. L. (2) podała, że ona i jej mąż W. L. (1) oraz ich dzieci przechodzą i przejeżdżają przez działki powoda nr (...) położone w U. do domu rodziców pozwanej do działki nr (...) położonej w U., bo innej drogi nie ma. Podała, że zawsze rodzice mówili jej, że droga biegnie pośrodku granicy, pół drogi jest na działce pozwanych, a pół drogi na działce powoda. Podali pozwani, że przedmiotowa droga dojazdowa biegnie w połowie po działkach powodów, a w połowie jest na ich działce nr (...) położonej w U..

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 15.05.2013 r. III CZP 24/13 w sprawie z powództwa właściciela o wydanie części nieruchomości, czy o zaniechanie naruszeń Sąd może przeprowadzić rozgraniczenie sąsiadujących nieruchomości, jeżeli ustalenie granic jest przesłanką do rozstrzygnięcia sprawy procesowej. W takim jednak wypadku sprawa nie zmienia swego charakteru procesowego.

Podobnie w uchwale z dnia 30.12.1967 r. III CZP 95/67 Sąd Najwyższy stwierdził, że w sprawie z powództwa właściciela nieruchomości o zaniechanie naruszeń tej nieruchomości, a w szczególności o zakazanie przechodu, przejazdu i przegonu bydła Sąd przed którym toczy się postępowanie w tej sprawie, może przeprowadzić rozgraniczenie sąsiadujących nieruchomości, jeżeli ustalenie granic jest potrzebne do rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że do zabudowań na działce nr (...) prowadzi droga utwardzona z koleinami pomiędzy którymi rośnie trawa biorąca początek od drogi asfaltowej gminnej. Droga ta ma szerokość 6 metrów przy zjeździe z drogi asfaltowej gminnej oraz szerokość od 2,20 m do 3,50 m pomiędzy zewnętrznymi koleinami. Gdy w 1969 r. zamieszkał na działce nr (...) położonej w U. J. P. (1) - ojciec powoda A. P. (1) to była już droga nieutwardzona z koleinami od wozu konnego prowadząca od drogi gminnej do domu na działce nr (...). Droga

tą jeździli pozwani W. L. (2), W. L. (1), rodzice W. L. (2), K. P., J. P. (1), jego dzieci, rodzice K. P.. Nikt nie zabraniał nikomu korzystać z tej drogi, nikt nie pytał o pozwolenie na korzystanie z tej drogi. Ani P. L. ani L. P. nie pytają czy mogą jeździć i chodzić tą drogą. Pozwani przyjeżdżają samochodem tą drogą do rodziców pozwanej M. B. (1) i T. B., którzy zamieszkują na działce nr (...) położonej w U.. W. L. (2) jeździ rowerem po tej drodze. Pozwany przechodzi i przejeżdża tą drogą traktorem. Chodzą tą drogą rodzice pozwanej B.. Były konflikty o tą drogę pomiędzy A. W. (1) – teściem J. P. (1) a T. B. – ojcem pozwanej. Nigdy B. ani pozwani W. L. (2), W. L. (1) nie dawali żadnych pieniędzy na materiał na utwardzenie tej drogi. J. P. (1) przywoził na tą drogę żwir i odpady asfaltowe, B. nie płacili za ten materiał na drogę. Mostek przy drodze asfaltowej na tej drodze dojazdowej z rur betonowych zrobił ojciec powoda J. P. (1) około 25 lat temu i utwardzał on drogę tą drogę dojazdową od swojego domu. J. P. (1) utwardził tą drogę dojazdową żużlem, smołą zerwaną z dróg asfaltowych, którą kupił na smolarni w Z.. Powód A. P. (1) nie wyraża zgody aby pozwani jeździli i chodzili tą drogą i zwracał uwagę pozwany aby nie jeździli tą drogą.

W Sądzie Rejonowym w B. pod sygn. akt I Ns (...) (poprzednia sygn. I Ns (...)) toczyło się postępowanie w sprawie o rozgraniczenie z wniosku T. B. i M. B. (1) przy uczestnictwie A. W. (1), A. W. (2), K. P.. Postanowieniem z dnia 5.03.1990 r. sygn. I Ns (...) Sąd Rejonowy w B. w pkt I ustalił, że granicę pomiędzy działkami nr (...) U. stanowić będzie linia koloru czarnego w punktach 1 do 6 bliżej zaznaczona na szkicu wyznaczenia granicy ewidencyjnej i katastralnej wsi U. gmina G. sporządzonym przez biegłego inż. P. Ż. 1.ks. robót (...) z dnia 20.02.1990 r. – postanowienie prawomocne. Powyższym postanowieniem z dnia 5.03.1990 r. sygn. akt I Ns (...) tutejszego Sądu dokonano zatem rozgraniczenia działki nr (...) z działką nr (...) położonych w U., nie było natomiast rozgraniczenia pomiędzy działkami nr (...) położonymi w U..

Należy stwierdzić, że ustalenie stanu prawnego granicy nieruchomości i jej utrwalenie w terenie nie eliminuje na przyszłość sporów między właścicielami sąsiednich gruntów co do przebiegu granicy. Szereg zdarzeń o charakterze faktycznym może bowiem sprawić, że stan władania gruntami różni się od tytułu prawnego do tego władania. Długotrwałe faktyczne władanie przygranicznym pasem gruntu mające cechy posiadania samoistnego prowadzi bowiem do zasiedzenia, a tym samym do zmiany stanu prawnego granicy, usunięcie zaś lub zniszczenie znaków granicznych może stanowić przeszkodę określenia przebiegu granicy w terenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.03.2002 r. IV CKN 809/00).

W niniejszej sprawie nie nastąpiły jednakże żadne zmiany okoliczności, które by świadczyły, że należy dokonać ponownego rozgraniczenia działki nr (...) położonych w U.. Pozwani twierdzą, że granica biegnie pośrodku drogi. Z materiału dowodowego wynika, że droga ta była zawsze w tym samym miejscu co obecnie. Wcześniejsze rozgraniczenie ustala stan prawny. Należy jednakże w niniejszym sprawie o ochronę własności dokonać rozgraniczenia działki nr (...) położonych w U..

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy miało ustalenie prawnej granicy pomiędzy działkami nr (...) w U., a więc stwierdzenie do jakich granic na gruncie sięga prawo własności nieruchomości sąsiadujących (tak Sąd Najwyższy w niepublikowanym orzeczeniu z 28.10.1977r. III CRN 272/77). Zasadą jest dokonywanie rozgraniczenia w postępowaniu nieprocesowym, po wyczerpaniu etapu rozgraniczenia administracyjnego. Jednakże w sprawach o własność lub o wydanie nieruchomości można dokonywać rozgraniczenia, jeżeli jest ono potrzebne do rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy jako przesłanka rozstrzygnięcia. O tej możliwości mówi wprost art. 36 ustawy z dnia 17.05.1989r. prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity Dz. U. Nr 100, poz. 1086 z 2000r. ze zm.). Kryteria rozgraniczenia wskazuje art. 153 kc. Każde kryterium ma priorytet przed następnym, co oznacza, że dopiero po ustaleniu że stanu prawnego nie można stwierdzić, ustalenie granic powinno nastąpić według spokojnego posiadania. Gdyby zaś także i spokojnego stanu posiadania nie można było stwierdzić, dopuszczalne jest ustalenie granicy z uwzględnieniem wszelkich okoliczności. Rzeczą zatem Sądu jest poszukiwanie możliwości stwierdzenia stanu prawnego tj. ustalenia własności. Granica ewidencyjna pomiędzy działkami nr (...) położonymi w U. w przedmiotowej sprawie jest granicą prawną.

Mając na uwadze fakt, że prawo własności zarówno działek nr (...), jak i działki nr (...) pierwotnie uregulowane zostało na podstawie przepisów ustawy uwłaszczeniowej z 1971 r. granicą stanu prawnego tych nieruchomości jest granica

ewidencyjna. Zgodnie z opinią biegłego geodety mgr inż. J. Z. (1) w odniesieniu do granicy katastralnej szlak drożny istniejący na gruncie w całości przebiega po działkach powoda. Przy rozgraniczeniu według granicy ewidencyjnej droga istniejąca na gruncie w obrębie działki nr (...) w U. w całości przebiega po tej działce, natomiast jeżeli chodzi o działkę nr (...) to w niewielkim fragmencie począwszy od drogi asfaltowej oznaczonej nr (...) droga istniejąca na gruncie z której korzystają strony częściowo w niewielkim fragmencie znajduje się na działce nr (...) w U..

Zgodnie z opinią biegłego geodety mgr inż. J. Z. (1) granica ewidencyjna pomiędzy działkami nr (...) przebiega w linii prostej pomiędzy punktami nr 4094 i 4093 oznaczonymi na mapie do opinii w sprawie I C (...) o ochronę własności z dnia 18.12.2014 r. stanowiącej załącznik do opinii biegłego geodety.

Sąd ustalił, że przedmiotem rozgraniczenia są położone w U. działki nr (...) objęta KW nr (...) prowadzoną przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w B. i działka nr (...) objęta KW nr (...) prowadzona przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w B. i dokonał rozgraniczenia pomiędzy działkami nr (...) a nr (...) według granicy ewidencyjnej przebiegającej na gruncie pomiędzy punktami 4094 a 4093 oznaczonymi linią prostą koloru czarnego na mapie do opinii w sprawie I C (...) o ochronę własności z dnia 18.12.2014 r. sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu geodezji mgr inż. J. Z. (1) stanowiącej załącznik do opinii tegoż biegłego geodety z dnia 18.12.2014 r.

Mając powyższe na uwadze na podstawie wyżej wymienionych przepisów orzeczono jak w pkt I postanowienia.

W granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno - gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą (art. 140 kc).

Przesłanką roszczenia negatoryjnego z art. 222 § 2 kc jest w pierwszym rzędzie przymiot właściciela, a kolejną fakt naruszenia własności w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą. Przykładowo można wskazać, że roszczenie negatoryjne powstaje dla właściciela, gdy inna osoba, nie będąc do tego uprawnioną, przejeżdża lub przechodzi przez jego nieruchomości, kieruje na nią odpływ wody deszczowej, zakłada urządzenia doprowadzające gaz, łowi ryby w jego jeziorze. Należy przy tym podkreślić, że chodzi tu o taką ingerencję w sferę prawa własności, która stanowi bezprawne jego naruszenie. Określonej osobie może przysługiwać bowiem prawo do wkroczenia w sferę uprawnień właściciela, na przykład z tytułu służebności drogi koniecznej. Ze sformułowania art. 222 § 2 kc wynika, że na treść roszczenia negatoryjnego składają się dwa uprawnienia przyznane właścicielowi: możliwość żądania przywrócenia stanu zgodnego z prawem oraz zaprzestania naruszeń. W zależności od okoliczności właścicielowi może przysługiwać jedno albo drugie uprawnienie, albo obydwa łącznie (por. J. Ignatowicz (w:) Komentarz, t. I, 1972, s. 595; S. Rudnicki, Komentarz, 2007, s. 368). Uprawnienie do żądania zaprzestania naruszeń znajduje zastosowanie w sytuacji istnienia realnego niebezpieczeństwa powtarzających się działań bezprawnych, wkraczających trwale w sferę prawa własności i ma ono na celu zapobieżenie naruszeniom w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 14 maja 2002 r., V CKN 1021/00, Lex nr 55512). Celem i treścią roszczenia negatoryjnego nie jest usunięcie wszelkich skutków ingerencji we własność, lecz przywrócenie i zapewnienie istnienia na przyszłość stanu zgodnego z prawem, a więc stanu władztwa nad rzeczą wolnego od ingerencji innych osób. Podobnie jak przy roszczeniu windykacyjnym legitymowanym czynnie do wystąpienia z roszczeniem negatoryjnym jest właściciel, a także współwłaściciel. Biernie legitymowanym jest ten, kto bezpośrednio narusza prawo własności w inny sposób niż poprzez pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą. Pozwany w procesie negatoryjnym może bronić się podobnie jak pozwany w procesie windykacyjnym.

Powód A. P. (1) domagał się nakazania pozwanym W. L. (2) i W. L. (1) aby zaprzestali naruszania własności nieruchomości powoda A. P. (1) o numerach (...) i (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po jego nieruchomościach znajdujących się przy granicy z działką numer (...) oraz zakazanie pozwanym naruszania prawa własności powoda do wymienionych rzeczy na przyszłość.

Należy stwierdzić, że droga, którą przejeżdżają i przechodzą pozwani po rozgraniczeniu działek nr (...) dokonanym postanowieniem z dnia 5.03.1990 r. w sprawie sygn. akt I Ns (...) Sądu Rejonowego w B. przebiega w całości przez działkę nr (...) położoną w U., a zgodnie z rozgraniczeniem dokonanym w niniejszej sprawie według granicy

ewidencyjnej pomiędzy działkami nr (...) położonymi w U. przebiega ta droga również przez działkę nr (...). Pozwani przejeżdżają i przechodzą tym szlakiem drożnym przez działki nr (...) w U.. Pozwani nie wykazali, iż przysługuje im uprawnienie do przejeżdżania i przechodzenia szlakiem drożnym po działkach powoda. Powód nie wyraża zgody aby pozwani jeździli i chodzili tą drogą po jego działkach i zwracał uwagę pozwany aby nie jeździli tą drogą. Pismem z dnia 15.05.2014 r. adresowanym do pozwanych powód wezwał pozwanych do zaprzestania naruszania własności jego nieruchomości oznaczonych jako działki nr (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po tych nieruchomościach w terminie natychmiastowym od doręczenia pisma oraz wezwał pozwanych do respektowania jego prawa własności na przyszłość.

Służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio, o czym stanowi art. 292 kc.

Zatem nabycie służebności gruntowej przez zasiedzenie może nastąpić tylko przy łącznym spełnieniu trzech przesłanek: 1) istnienia trwałego i widocznego urządzenia, 2) nieprzerwanego posiadania służebności oraz 3) upływu czasu.

Przepisy kodeksu cywilnego nie wyjaśniają co należy rozumieć pod pojęciem „trwałego i widocznego urządzenia”. Przyjmuje się, że za trwałe i widoczne urządzenie, o którym mowa w art. 292 kc należy uznać obiekt będący wynikiem świadomej i celowej aktywności człowieka - sztuczną konstrukcją (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.01.1969 r., II CR 516/68, OSNC 1969/12/220, por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7.03.2002 r., II CKN 160/00 (LEX nr 54477)). Wobec tego urządzeniem, z którego korzystanie prowadzi do zasiedzenia służebności jest wynik działań człowieka uzewnętrzniiony w trwałej postaci, który ma umożliwić lub ułatwić korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści oznaczonej służebności. Za przykład stosowanych urządzeń można uznać utwardzony szlak drogi, most na trasie drogi, nasypy, groble, studnie, mury, kominy, wieże, itp. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4.02.1988 r., IV CR 45/88, OSNC 1990/2/33).

W uchwale w składzie 7 sędziów z dnia 9 sierpnia 2011 r. sygn. III CZP 10/11 (OSNC 2011/12/129) Sąd Najwyższy stwierdził, że wykonanie trwałego i widocznego urządzenia przez posiadacza nieruchomości w zakresie służebności gruntowej drogi dojazdowej jest przesłanką zasiedzenia tej służebności (art. 292 kc).

W przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia, że pozwani bądź ich poprzednicy prawni nabyli służebność drogową przechodu i przejazdu po działkach nr (...) położonych w U. poprzez zasiedzenie albowiem ani pozwani ani ich poprzednicy prawni nie wykonali trwałego i widocznego urządzenia na szlaku drożnym przebiegającym przez działki nr (...) położone w U.. Z materiału dowodowego wynika bowiem, że to J. P. (1) – ojciec powoda przywoził na tą drogę żwir i odpady asfaltowe. Mostek przy drodze asfaltowej na tej drodze dojazdowej z rur betonowych zrobił ojciec powoda J. P. (1) około 25 lat temu i utwardzał on drogę tą drogę dojazdową od swojego domu, utwardził tą drogę dojazdową żużlem, smołą zerwaną z dróg asfaltowych, którą kupił na smolarni w Z..

W świetle powyższego roszczenie powoda zdaniem Sądu jest zasadne albowiem pozwani przechodzą i przejeżdżają po działkach powoda nr (...) położonych w U. istniejącym szlakiem drożnym nie mając do tego uprawnienia, a powód nie wyraża na to zgody.

Sąd nakazał pozwany aby zaprzestali naruszania własności nieruchomości powoda o nr ewidencyjnych (...) i (...) położonych w U. przez przejeżdżanie i przechodzenie po jego nieruchomościach znajdujących się przy granicy z działką ewidencyjną nr (...) położoną w U. oraz zakazał pozwany naruszania prawa własności powoda do wymienionych działek w przyszłości.

Na podstawie wyżej wymienionych przepisów Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 3593,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu składają się: uiszczona przez

powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł, koszty opinii biegłego z zakresu geodezji mgr inż. J. Z. (1) w kwocie 2611,36 zł, koszty komisji sądowej w kwocie 115 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U nr 163, poz. 1348 ze zm.), koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSR Stanisław Kostrzewa